

MARC PER A LA VERIFICACIÓ, EL SEGUIMENT, LA MODIFICACIÓ I L'ACREDITACIÓ DE LES TITULACIONS UNIVERSITÀRIES (MVSMA)

1. Presentació

L'adhesió del Sistema Universitari de Catalunya a l'EEES comporta diversos compromisos, un dels quals és l'aplicació d'un sistema consistent, intern i extern, d'assegurament de la qualitat de l'oferta formativa d'ensenyament superior. Aquest sistema es basa en els ESG¹ (Estàndards i Directrius Europeus per a l'Assegurament de la Qualitat en l'Ensenyament Superior) revisats pels ministres europeus responsables de l'ensenyament superior el maig de 2015.

D'acord amb aquest context europeu i la normativa actualment vigent, AQU Catalunya està aplicant el Marc VSMA² (aprovat pel Consell de Direcció a juliol del 2010), de verificació de noves propostes d'ensenyament, de seguiment del seu desplegament, d'avaluació de les modificacions que puguin experimentar i d'acreditació cíclica dels ensenyaments.

El present document va adreçat a formular una proposta de nou Marc VSMA de forma que guanyi en prestacions i pugui ser compatible amb el nou entorn normatiu, en especial els ESG en la seva darrera versió, referit a l'assegurament de la qualitat dels ensenyaments universitaris.

2. Introducció

L'accés a l'EEES ha comportat una transformació dels ensenyaments universitaris. La necessitat d'adaptar-se a l'estructura de qualificacions i ensenyaments pròpia de l'EEES ha estat motor de canvi. Tanmateix aquest canvi, que ha facilitat un major grau d'autonomia universitària en el disseny de programes, ha gestat alhora dinàmiques no suficientment previstes.

Una d'aquestes dinàmiques inesperades s'observa en el ritme notable d'aparició i cancel·lació d'ensenyaments universitaris. Això implica que, a diferència del que ha passat històricament, ara es produeix una reducció notable del cicle de vida dels ensenyaments que les universitats tenen en oferta. Diversos són els factors que expliquen la constant aparició de nous ensenyaments o de modificació i/o substitució dels existents per noves propostes:

- l'augment de l'autonomia universitària amb la corresponent llibertat per dissenyar nous ensenyaments,
- l'increment de la competència entre universitats que incentiva diferents estratègies de captació i retenció d'estudiants,

¹ <http://www.aqu.cat/aqu/actualitat/noticies/22620601.html>

² <http://www.aqu.cat/universitats/mvsma/index.html>

- l'existència d'un mercat amb una demanda propera limitada en el sentit que propostes altament especialitzades veuen exhaurida la capacitat de captació de nous estudiants en molt poc temps,
- la cancel·lació de programes amb poques expectatives de superar l'acreditació i la seva reaparició en el mercat en forma de programes nous,
- i evidentment, l'existència d'un context altament influenciat per un desenvolupament tecnològic i de creació de coneixement accelerat que demana d'una constant actualització de l'oferta formativa a noves demandes professionals.

En aquest escenari es confirma que l'actual Marc VSMA s'ha d'actualitzar per respondre millor a les necessitats de garantia de la qualitat d'uns ensenyaments universitaris amb un dinamisme com el descrit.

El Marc VSMA vigent esperava trobar ensenyaments més estables en el temps, de manera que experimentessin poques modificacions al llarg de la seva vida útil i que, per tant, sobrevisquessin a diversos cicles d'acreditació. D'aquesta forma, la legislació estatal actual, en certa manera, penalitza la modificació amb un cert cost burocràtic. Es podria imaginar que l'actual normativa estatal es va dissenyar per evitar la degradació de la qualitat de les propostes d'ensenyaments verificats per la via de la introducció de modificacions a posteriori. En canvi en l'actualitat, al SUC aquesta expectativa de poca modificació no sembla del tot confirmada; i probablement és positiu que sigui així; atès que pot ser un indicador de dinamisme del sistema i de voluntat de millora.

D'altra banda, l'acreditació és una inversió que espera generar una sèrie de beneficis, un dels quals és el de prestigiar ofertes docents en vigor. En el moment que aquestes ofertes canvien freqüentment o deixen de prestar-se cal preguntar-se de quina manera s'ordena aquesta inversió.

Quatre són els elements principals en que pivota el nou marc VSMA:

- **Certificació dels sistemes de garantia de la qualitat:** El desenvolupament d'un sistema de certificació dels sistemes de garantia de la qualitat que estan desplegant els centres docents hauria d'esdevenir la pedra angular que permetés agilitzar els procediments associats al VSMA. D'aquesta forma s'hauria d'anar avançant cap a l'avaluació a nivell institucional, d'acord amb la línia de treball present a nivell internacional. L'aspiració és que les universitats del SUC entrin a la categoria d'universitats auto-acreditades.
- **Millores en la gestió documental associada als processos:** D'acord amb la pràctica d'altres administracions, el nou marc VSMA voldria aprofitar la disponibilitat dels actuals sistemes d'informació per generar automàticament els informes necessaris per a l'avaluació. D'aquesta manera els agents participants, com ara la universitat o els experts, podrien elaborar la seva planificació (reflexió, millores, etc.) a partir de validar o confirmar els indicadors inclosos en aquests informes sense necessitat de confeccionar-los ells mateixos.

- **Focalització en l'acreditació:** Sens dubte un nou model ha de reforçar el paper de l'acreditació, dins del VSMA, el procés que més valor afegit dóna a les universitats i que per altra part, a nivell internacional conforma una de les tasques principals a desenvolupar per una agència que vetlla per la qualitat universitària.
- **Ús de referents que facilitin el disseny de nous programes (clústers):** Actualment existeixen referents, per disciplines i que, a escala nacional i internacional, aporten informació rellevant sobre els objectius de formació que s'esperen pels ensenyaments universitaris vinculats a un mateix clúster. L'alta disparitat d'ensenyaments complica l'ús de referents, però el seu ús pot justament reconduir l'actual mapa cap a una configuració que faciliti el disseny i ubicació dels ensenyaments universitaris en un marc de qualificacions clar i conegut pels usuaris.

3. La clau del nou VSMA: Referents / Clústers per al disseny dels programes

Des de l'establiment del Marc VSMA, l'anàlisi de l'adequació dels objectius educatius per als nous programes s'ha fet amb el concurs d'experts, però amb un ús de referents disciplinars no suficientment formalitzat, llevat dels ensenyaments amb directrius prèviament fixades. Aquesta situació, malgrat s'ha treballat per a minimitzar-la, és font de possibles divergències entre la visió de l'equip que dissenya el programa i la que té la comissió avaluadora quan els seus referents no coincideixen. Aquesta situació representa una dificultat dins del Marc VSMA i demana un treball per determinar aquests referents que facilitin el disseny de cada nova oferta formativa que es presenti a la verificació. Això permetria, a més, avançar cap a una millora de la consistència del mapa d'ensenyaments.

Per aquesta raó, dels elements anteriors en què s'ha de fonamentar el nou marc VSMA, el més innovador per al Sistema Universitari Català (SUC) és el de la utilització de referents per al disseny dels programes o "clústers" de programes. Aquest és un plantejament que s'alinea amb un model que s'està desenvolupant en altres països europeus.

No és voluntat ni l'objectiu d'AQU Catalunya ordenar el sistema d'ensenyaments, que de fet s'ha d'adequar al que estableix l'EEES. Ara bé, comptar amb un sistema estable de clústers d'ensenyaments podria millorar els dissenys de nous programes de formació i el redisseny dels mateixos, tot reduint els processos d'avaluació actuals associats a la modificació. Fins i tot hauria d'ajudar a la transició dels programes cap a noves estructures, com per exemple els graus de 3 anys, sense carregar excessius costos.

Així, el model d'assegurament de la qualitat que es presenta i que funciona a Europa per a l'ensenyament superior es basa en el concepte "fitness for purpose", que vol dir que s'observa de quina manera s'assoleixen uns determinats requeriments de qualitat prèviament establerts, generalment per part dels proveïdors del servei. Es tracta d'un entorn on les institucions disposen

d'àmplia autonomia per dissenyar programes de formació, i sobre els quals en tenen la màxima responsabilitat, atès que no existeix la denominació de "títol oficial" que inclou l'ordenament legal estatal.

La novetat pel SUC, tanmateix, està en posar l'accent a la identificació de referents o clústers que facilitin el disseny i avaluació dels ensenyaments. D'aquesta forma els processos de verificació o validació *ex ante*, com a Europa, es podran dur a terme, generalment, per part de les pròpies universitats i mitjançant consultes externes amb experts.

Evidentment, hi pot haver la possibilitat que un programa no vulgui adherir-se a un clúster estable. La idea de connectar un programa a un clúster estable ha de facilitar:

- el seu procés d'assegurament de la qualitat,
- la seva identificació per part de potencials estudiants i d'ocupadors,
- i la possibilitat de modificar el programa sense necessitat de processos complexos de garantia externa de la qualitat.

Cada clúster o referent, hauria d'identificar clarament i com a mínim, els títols que s'hi poden adscriure, les competències clau que li són pròpies i els resultats d'aprenentatge esperats. Aquests s'haurien de definir mitjançant comissions de treball que incorporin una visió sistèmica i el consens necessari. Per desenvolupar aquesta tasca de definició dels clústers es compta amb referents internacionals³, però també amb l'experiència i informació obtinguda fins ara dels programes de grau i màster a Catalunya. Seria la Comissió d'Avaluació Institucional i de Programes (CAIP) qui n'aproves cada proposta, que per altra part seria dinàmica.

A curt termini caldria que AQU Catalunya desenvolupés els clústers, que aprovaria la CAIP. A partir d'aquí, i a mig termini, AQU Catalunya haurà d'articular una avaluació periòdica dels clústers, incloent avaluadors internacionals, tenint present dos aspectes fonamentals:

- Descripció: Adequació, qualitat i vigència dels referents emprats en relació amb l'entorn internacional.
- Consistència dels programes que hi pertanyen: Nombre, tipus de programes que hi són inclosos i evolució dels seus indicadors bàsics. L'anàlisi ha de permetre identificar les característiques a analitzar amb més detall durant les visites d'acreditació del títol concret.

D'aquesta forma, els processos que s'inclouen al Marc VSMA (Verificació, Seguiment, Modificació i Acreditació) s'adaptarien al que es descriu en els apartats següents.

³ A tall d'exemple hi ha el treball fet per la QAA : <http://www.qaa.ac.uk/assuring-standards-and-quality/the-quality-code/subject-benchmark-statements> ; els estàndards globals de la World Federation for Medical Education o els EUR-ACE® Framework Standards and Guidelines – ENAEE.

4. El procés de verificació

El Reial Decret 1393/2007, de 29 d'octubre, estableix l'ordenament dels ensenyaments universitaris oficials. Seguint els principis de la LOMLOU, aquest Reial Decret amplia l'autonomia universitària ja que són les pròpies universitats les que han de crear i proposar, d'acord amb les regles establertes, els ensenyaments i títols a impartir i expedir, sense estar subjectes a l'existència d'un catàleg previ establert com fins aleshores era obligat.

Totes les propostes de nous títols presentades a verificació han d'haver estat aprovades per la universitat, d'acord amb el procediment que especifiquin els seus estatuts, però també d'acord amb les especificacions del seu Sistema de Garantia Interna de la Qualitat (SGIQ), que ha de facilitar que la informació inclosa a la proposta sobre programació del títol, personal acadèmic, infraestructures i indicadors pugui ser avalada per la pròpia universitat amb evidències. Aquestes propostes han de contenir la informació necessària per garantir una avaluació externa que pugui demostrar la seva qualitat en els continguts del pla de formació i en la seva organització. L'esforç d'explicitar la informació relativa a aquests dos aspectes, pla de formació i organització, és important ja que anticipa la informació pública que s'ha de posar a l'abast dels estudiants.

Per a la verificació de les propostes de títols oficials que facin les universitats catalanes, AQU Catalunya constitueix les Comissions Específiques d'Àmbit (CEA) dependents de la Comissió d'Avaluació Institucional i de Programes (CAIP) formades per acadèmics de prestigi reconegut, experts en l'EEES, professionals i estudiants.

Aquestes Comissions emetran un informe que enviarà a la universitat i s'habilitarà un període de diàleg entre la comissió i la universitat que permeti la millora de la proposta. Un cop tingudes en consideració les al·legacions de les universitats, les comissions emetran l'informe definitiu que s'enviarà al Consejo Universidades.

L'informe de verificació podrà ser:

- favorable
- desfavorable

La valoració desfavorable d'una proposta estarà estretament relacionada, entre d'altres, amb:

- la no adequació de la proposta al Marc de qualificacions establert (nombre de crèdits, adequació als descriptors de grau i màster, accés dels estudiants al programa)
- la inconsistència dels objectius de formació proposats per l'ensenyament
- la inconsistència entre els objectius de formació i l'estructura de matèries proposada
- el perfil o mancança de professorat adequat
- la manca dels recursos necessaris per a portar a terme la titulació

Aquests informes poden incorporar aspectes de millora, que s'hagin d'incorporar en els informes de seguiment que posteriorment realitzi la Universitat per aquell títol en concret.

En qualsevol cas, el procés de verificació demana sempre que sigui la universitat la instància que garanteix que els programes oferts estan conformes amb el marc legal en vigor.

Per tal d'elaborar l'informe de verificació, el procés contempla dues vies independents següents, malgrat que, en qualsevol cas, aquest marc resti obert a una tercera via, una vegada la legislació ho permeti, que donés una major autonomia en el procés de verificació de noves titulacions.

4.1. Verificació: Via 1

La Comissió Específica d'Àmbit (CEA) en que s'adscriu el títol serà qui, a partir dels informes dels experts externs per a cada títol en concret, elabori l'informe de verificació de cada títol.

Si el nombre de propostes a través d'aquesta via es redueix considerablement, i sempre que la proposta presenti dubtes substancials, seria possible portar a terme un procés d'entrevistes en profunditat amb els responsables de cadascuna de les propostes. En paral·lel, progressivament es podria comptar amb un equip d'experts cada vegada més proper al títol avaluat.

Aquesta via és la utilitzada fins al moment a AQU Catalunya, tot i que a la llarga hauria de tenir caràcter excepcional, tot centrant-se només en aquells títols més singulars.

4.2. Verificació: Via 2

Si en l'anterior versió del Marc VSMA es promovia la idea que en contraprestació a l'augment de l'autonomia universitària es requeria que les propostes de nous ensenyaments s'haguessin de sotmetre a un procés extern d'avaluació *ex ante* per part d'AQU Catalunya, en aquesta nova versió del marc s'avança un pas més i s'incentiva el concepte de confiança mútua entre institucions. Això ha de permetre millorar l'eficiència i efectivitat dels processos de garantia de la qualitat.

Aquest concepte de confiança mútua ha de facilitar:

- a. La simplificació de la informació necessària per tal de desplegar els processos de verificació de propostes de nous estudis, de manera que hi hagi una confluència natural entre la documentació necessària per a la garantia de la qualitat i la informació que rep l'estudiant sobre els programes de formació abans i després de la seva matrícula.
- b. La conveniència que una part important de l'avaluació externa de les propostes de nous ensenyaments que formulin les universitats pugui ser gestionada directament per la pròpia universitat, tenint en compte un seguit de directrius per a l'avaluació externa. Aquestes bones pràctiques hauran d'incloure l'existència d'un procés formal, establert per part de la universitat, per a l'aprovació institucional de qualsevol programa de formació que es presenti a la verificació, tot generant un document a disposició d'AQU Catalunya que informi sobre com és aquesta aprovació institucional i que ha d'estar recollida tant en la seva normativa interna com al seu Sistema de garantia interna de la qualitat (SGIQ).

Per tal d'implementar aquests principis, seria a petició de la Universitat, la Comissió d'Avaluació Institucional i de Programes (CAIP) qui, un cop vista la posició de cada proposta dins del

corresponent clúster, aprovaria la utilització de la segona via. Per tal de prendre aquesta decisió, hauria de disposar únicament de la següent informació:

- la denominació que adoptarà el programa presentat
- el clúster o referent al que s'adscriu
- la seva càrrega en ECTS i cursos
- el centre responsable de la proposta
- i la recomanació del rector per a que pugui gestionar-se, si escau, la seva avaluació directament per part de la universitat.

Si la CAIP ho desaconsella, la seva verificació es gestionaria seguint la Via 1, tal i com es porta a terme fins a dia d'avui.

Aquesta segona via a la llarga hauria de ser majoritària, de forma que inclogués tots aquells títols que més fàcilment es poden adscriure als clústers aprovats. Com a norma general aquesta via s'aplicaria a tots els centres que tenen el sistema de garantia interna de la qualitat certificat i, com a mínim, el 50% dels seus títols acreditats. En aquest cas, seria la universitat qui en el seu procés formal d'aprovació interna de la proposta d'un nou ensenyament hauria d'incloure una consulta a experts externs (preferentment internacionals) que emeten una opinió, sobre la consistència i qualitat de la proposta en qüestió, i conforme l'adopció total dels requeriments del clúster corresponent. Aquesta opinió, tindrà en consideració:

- referents externs consultats,
- participació d'agents interns en el disseny del programa
- fortaleces que presenta la proposta,
- oportunitats de millora.

AQU Catalunya elaborarà una guia al respecte.

Aquesta opinió, juntament amb el document formal d'aprovació de la universitat serà adoptat per la CAIP com a principal evidència per a la verificació del títol concret. Finalment, serà directament la CAIP qui emetrà finalment un informe de verificació, i adscriurà cada títol a un dels clústers aprovats.

5. El procés de seguiment

El RD 1393/2007 estableix que les agències d'avaluació de la qualitat han de fer un "seguiment dels títols registrats, basant-se en la informació pública disponible, fins al moment en què s'hagin de sotmetre a l'avaluació per renovar-ne l'acreditació". Més enllà del que fixa la norma, el seguiment de les titulacions oficials ha de permetre a la universitat l'avaluació del desenvolupament dels seus títols prenent com a evidència, entre altres, els resultats acadèmics i la resta d'indicadors (inserció laboral, disponibilitat de recursos, satisfacció d'estudiants, professorat i ocupadors, etc.) necessaris per fer el diagnòstic de la realitat i per elaborar propostes d'accions de millora que serveixin per corregir les desviacions observades entre el disseny del títol i el seu desenvolupament ordinari.

Així doncs, cada Universitat ha de portar a terme el seu propi sistema de seguiment de cada programa, considerant les directrius d'AQU Catalunya i tal i com indica el seu propi SGIQ, principal evidència per a la posterior acreditació del programa.

A més, en els informes de verificació i acreditació, AQU Catalunya pot establir la necessitat de fer arribar aquests informes de seguiment a l'agència en la periodicitat que sigui oportuna; per tal de portar a terme el seguiment dels títols que puguin presentar diferents problemàtiques.

En paral·lel, AQU Catalunya articularà un sistema d'informes automàtics amb informació quantitativa que facilitarà que les universitats puguin seguir anualment la qualitat dels seus programes verificats, mentre no arribi el moment de l'acreditació. Aquests reports haurien d'acabar substituint la part quantitativa dels informes de seguiment actuals.

Aquest sistema incorporarà un sistema de senyals, i que caldrà dissenyar per part d'AQU en funció probablement de cada àmbit o fins i tot clúster, que avisaran la universitat en cas d'existir alguna possible debilitat en algun programa. Quan aquestes debilitats es mantinguin reiteradament, l'acreditació farà especial atenció a aquestes situacions.

6. El procés de modificació

Tal com s'ha plantejat anteriorment, les propostes de modificació dels títols només poden ser fruit del procés de seguiment, ja que s'han d'entendre com part del seu resultat esperat.

Els possibles canvis en els títols universitaris es poden classificar en funció de la seva tipologia:

- **Modificacions no substancials:** són aquells canvis menors que milloren el títol i que la universitat pot implantar com a resultat del procés de seguiment. Aquests canvis es recullen en els informes de seguiment i s'incorporen a la memòria del títol quan s'hagi de sotmetre a un procés de modificació.
- **Modificacions substancials:** són aquells canvis en el títol verificat que comporten alteracions en la seva estructura o en la seva naturalesa i objectius. A la vegada es poden classificar en dues tipologies:
 - **Autoritzables:** són aquells canvis que afecten a l'estructura del títol però no suposen un canvi en la seva naturalesa i objectius. Aquests canvis se sol·liciten a través del procés de modificació.
 - **No autoritzables:** són aquells canvis substancials que afecten la naturalesa i objectius del títol verificat i no es poden sol·licitar a través del procés de modificació. Aquests canvis només es poden fer efectius sol·licitant la verificació d'un nou títol i extingint el títol implantat.

Pels títols que s'ha inclòs en un clúster o referent, i de forma anàloga a la verificació, també s'incentivarà que el procés sigui auto-gestionat per les Universitats, tot emprant una aproximació en la qual es promou que la universitat avalui externament la modificació i n'assumeixi la responsabilitat. D'aquesta forma, el procés per tal que les modificacions d'un programa, sempre que el mantinguin dins del clúster, siguin garantides per la universitat i informades als òrgans

competents, d'acord amb la normativa legal, per tal d'actualitzar la informació del registre de programes oferts per les universitats catalanes.

En aquest cas, la intervenció d'AQU Catalunya també seria la mínima, associada al seguiment de l'actualització informativa. Així, AQU Catalunya articularà un procés per tal que el flux d'informació sobre la modificació entre la universitat i els òrgans competents sigui l'adequat.

7. El procés d'acreditació

AQU Catalunya, en la seva condició d'agent extern de garantia de la qualitat, és la responsable del procés d'acreditació de les titulacions. D'acord amb el RD 1393/2007, per a mantenir l'acreditació, els títols han d'obtenir un informe d'acreditació positiu un cop s'hagi comprovat que el pla d'estudis corresponent s'està portant a terme d'acord amb el seu projecte inicial, mitjançant una avaluació que ha d'incloure, en tot cas, una visita externa a la institució.

A partir d'aquí, el procés d'acreditació d'ensenyaments incorpora tres possibles vies, les dues primeres referents a l'acreditació individual de cada títol, i la tercera a l'acreditació conjunta de tots els títols que organitza un mateix centre docent.

7.1. Acreditació: Via 1

L'acreditació de cada títol de forma individualitzada es seguirà portant a terme en la mateixa línia del anterior marc VSMA. Aquesta via serà gestionada per AQU Catalunya de forma exclusiva, considerant el següent:

- Per tal de racionalitzar els processos i fer-los viables, AQU Catalunya realitza sempre que sigui possible totes les avaluacions externes de forma simultània sobre totes les titulacions oficials que oferta un centre, amb l'objectiu de:
 - integrar l'avaluació de les titulacions amb l'avaluació institucional,
 - promoure la coherència entre els títols
 - facilitar una visió de conjunt i enfortir la visió estratègica de cada centre,
 - simplificar el procés d'avaluació externa,
 - buscar economies d'escala que redueixin els costos de l'avaluació externa.
- S'alinearà al màxim amb l'avaluació del programa amb l'avaluació del sistema de gestió intern de la qualitat (SGIQ) que tingui implantat cada centre docent. Cal tenir present que els centres esdevenen el referent organitzatiu de l'avaluació externa donat que el SGIQ constitueix l'element que vertebrà el procés d'elaboració i anàlisi dels informes de seguiment per a cada una de les seves titulacions, i aquests seran evidències imprescindibles en l'avaluació externa.
- Les comissions d'avaluació externa podran comptar amb la presència d'experts internacionals. La inclusió dels experts internacionals aporta un punt de referència essencial per poder contrastar el desenvolupament dels títols amb les experiències d'altres universitats d'Europa i d'arreu. Aquest plantejament requerirà que la informació rellevant per a l'avaluació externa estigui redactada en anglès.

- Sempre que sigui possible, s'articularà un sistema d'avaluació cíclica de tots els títols que pertanyen a un mateix clúster. Aquesta avaluació estarà basada en el comportament dels indicadors per cada ensenyament i en el funcionament dels sistemes de garantia interna de la qualitat. Aquest procés d'avaluació per clústers hauria de facilitar una anàlisi transversal per a la millora de totes les titulacions del clúster.
- L'avaluació seguiria les dimensions i criteris establerts en l'actual procés d'acreditació, segons els ESG, però aprofundiria més en el disseny dels programes que s'han incorporat a cada clúster (Actual dimensió 1 d'acreditació: "Qualitat del programa formatiu").
- Es focalitzaria en aquelles titulacions, o dimensions, que durant l'anàlisi previ dels indicadors associats al seguiment, mostrin la necessitat d'una especial atenció (ensenyaments amb indicadors que mostrin valors dèbils)
- Pel cas del programes conjunts internacionals quan el coordinador pertanyi al SUC, AQU Catalunya prioritzarà l'avaluació externa gestionada per la pròpia agència.

7.2. Acreditació: Via 2

Aquesta via preveu que la universitat pugui acreditar certs programes a través d'una acreditació internacional gestionada per AQU Catalunya o per una agència inscrita al registre EQAR.

En cas d'avaluació favorable / acreditació, aquesta serà reconeguda per AQU Catalunya sempre que els criteris d'avaluació establerts per a la qualitat del programa s'hagin fonamentat en els ESG.

Aquesta acreditació, sigui desenvolupada per AQU Catalunya o per una agència externa registrada a l'EQAR té un cost extraordinari i caldrà determinar-ne el seu finançament. Quan sigui encarregada a una agència externa, el procés serà gestionat per la universitat, però AQU Catalunya en serà informada i rebrà els autoinformes i informes d'avaluació elaborats per l'agència corresponent.

En el cas excepcional de tractar-se d'una acreditació gestionada per un organisme internacional reconegut que no estès inscrit al registre EQAR, aquesta podria ser validada per AQU Catalunya. Aquesta tercera via serà analitzada cas per cas, per garantir que el gestor del procés d'acreditació és solvent i aporta suficient informació d'acord amb els requeriments d'AQU Catalunya. En aquest cas es seguirà l'esquema de la Via 1 però requerirà un pas previ en el qual AQU Catalunya hauria de validar la competència de l'organisme i la validesa de la seva metodologia.

7.3. Acreditació institucional: Via 3

Probablement serà la via majoritària a mig termini, aquesta via contempla la possibilitat que obra l'actual regulació estatal. Té com a objectiu reduir el procés avaluador mitjançant la focalització en el SGIQ i en alguns dels títols que organitza cada centre.

Així, un cop els centres universitaris hagin acreditat, com a mínim, el 50% dels seus títols per qualsevol de les vies anteriors i hagin obtingut la certificació del seu SGIQ podran sol·licitar

l'acreditació institucional que serà vàlida per un període de 5 anys. A partir d'aquest moment automàticament tots els seus estudis queden acreditats en aquella data, i per un període de 5 anys.

La renovació d'aquesta acreditació institucional ja no es farà sobre la base de cada un dels seus títols sinó que es farà des d'una visió institucional avaluant l'adequació de l'assegurament de la qualitat de les titulacions que imparteix i els seus resultats. AQU desenvoluparà la metodologia corresponent a aquesta acreditació un cop es desenvolupi el marc normatiu que la reguli definitivament (el protocol d'avaluació que ha d'aprovar el MECD segons s'ha establert).